PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/10

ze dne 6. ledna 2015

o kritériích pro žadatele o přidělení kapacity železniční infrastruktury a o zrušení prováděcího nařízení (EU) č. 870/2014

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru ([1]), a zejména na čl. 41 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 41 odst. 2 směrnice 2012/34/EU se stanoví, že provozovatelé infrastruktury mohou stanovit požadavky kladené na žadatele, aby zajistili naplnění svých oprávněných očekávání ohledně budoucích výnosů a využití infrastruktury.

(2) Takové požadavky by měly být přiměřené, transparentní a nediskriminační. Mohou zahrnovat pouze poskytnutí finanční záruky, které by měly být úměrné zamýšlenému rozsahu činnosti žadatele, a ujištění o schopnosti podat vyhovující návrhy na přidělení kapacity infrastruktury.

(3) Finanční záruky by mohly být ve formě záloh nebo záruk poskytovaných finančními institucemi.

(4) V rámci přiměřenosti požadavků podle čl. 41 odst. 2 směrnice 2012/34/EU je třeba zohlednit skutečnost, že infrastruktura konkurenčních druhů dopravy, jako je silniční a letecká doprava, námořní lodě a vnitrozemské vodní cesty, mnohdy není zatížena poplatky za její využití, a tudíž pro ni není třeba poskytovat finanční záruky. Aby byla zajištěna spravedlivá hospodářská soutěž mezi jednotlivými druhy dopravy, měly by být finanční záruky omezeny na nezbytně nutné minimum z hlediska jejich výše i doby trvání.

(5) Tyto finanční záruky jsou přiměřené, pouze jsou-li nutné k ujištění provozovatele infrastruktury ohledně budoucích výnosů a využití infrastruktury. Jelikož provozovatelé infrastruktury mohou využít i kontroly finanční způsobilosti železničních podniků a související dohled v rámci postupu pro vydávání licencí v souladu s kapitolou III směrnice 2012/34/EU, a zejména jejím článkem 20, potřeba finanční záruky se tím dále snižuje.

(6) Na uvedené záruky se vztahuje zásada nediskriminace, takže by se požadavky na záruky kladené na žadatele v soukromém a ve veřejném vlastnictví neměly nijak lišit.

(7) Záruky by měly být úměrné míře rizika, které žadatel pro provozovatele infrastruktury v různých fázích přidělování kapacity představuje. Riziko je obecně považováno za nízké, dokud lze kapacitu přerozdělit jiným železničním podnikům.

(8) Záruku, která se vyžaduje při podání vyhovujících návrhů na přidělení kapacity infrastruktury, lze považovat za přiměřenou, transparentní a nediskriminační, pouze pokud provozovatel infrastruktury stanoví ve zprávě o síti jasná a transparentní pravidla pro podání žádosti o přidělení kapacity a nabídne žadatelům potřebné podpůrné nástroje. Jelikož před zahájením řízení pro podávání žádostí není možné objektivně rozhodnout o schopnosti žadatele připravit vyhovující návrhy na přidělení kapacity infrastruktury, lze případné nedostatky ve vztahu k dané schopnosti určit až po uplynutí daného řízení, a to pokud žadatel opakovaně nepředloží uvedené návrhy nebo provozovateli infrastruktury nesdělí potřebné informace. Žadatel by za uvedené selhání měl nést odpovědnost, a to v podobě sankce ve formě jeho vyloučení z podávání žádosti o konkrétní trasu vlaku.

([1]) Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 32.

(9) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 870/2014 ([1]) bylo omylem přijato v jiném znění než v tom, ke kterému se kladně vyjádřil výbor. Prováděcí nařízení (EU) č. 870/2014 by proto mělo být zrušeno.

(10) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru uvedeného v čl. 62 odst. 1 směrnice 2012/34/EU,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví požadavky na finanční záruky, které může vyžadovat provozovatel infrastruktury pro naplnění svých oprávněných očekávání ohledně budoucích výnosů, aniž by byla překročena výše přiměřená rozsahu činnosti zamýšlené žadatelem. Požadavky zahrnují zejména podmínky, v jakých situacích lze vyžadovat záruku či zálohu, jakož i výši finanční záruky a dobu jejího trvání. Toto nařízení dále podrobněji stanoví kritéria pro posouzení schopnosti žadatele podat vyhovující návrhy na přidělení kapacity infrastruktury.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použije tato definice:

„finanční zárukou" se rozumí a) zálohy, které mají snížit budoucí závazky k úhradě poplatků za infrastrukturu a které mají tyto závazky předem plnit, nebo b) smluvní ujednání, jimiž se finanční instituce (např. banka) zavazuje zajistit úhradu daných plateb k datu jejich splatnosti.

Článek 3

Podmínky finančních záruk

1. Žadatel může žádosti o finanční záruku vyhovět buď prostřednictvím zálohy, nebo prostřednictvím smluvního ujednání ve smyslu článku 2. Poskytne-li žadatel zálohu na poplatky za infrastrukturu, nesmí provozovatel infrastruktury zároveň za tytéž zamýšlené činnosti požadovat jiné finanční záruky.

2. Provozovatel infrastruktury smí na žadatelích požadovat poskytnutí finanční záruky v případě, že je možné se na základě úvěrového hodnocení žadatele domnívat, že by mohl mít potíže s pravidelnou úhradou poplatků za infrastrukturu. Provozovatel infrastruktury tato úvěrová hodnocení případně uvede v oddíle o zásadách zpoplatnění v rámci své zprávy o síti. Ve své žádosti o finanční záruku vychází provozovatel infrastruktury z úvěrových hodnocení, která nejsou starší dvou let a která poskytla ratingová agentura či jiný profesionální subjekt poskytující ratingové služby či úvěrové hodnocení.

3. Provozovatel infrastruktury nesmí finanční záruku vyžadovat:

a) po určeném železničním podniku v případě, že finanční záruku již poskytl či uhradil žadatel, který není železničním podnikem, za účelem úhrady budoucích plateb za tytéž zamýšlené činnosti;

b) má-li poplatek za infrastrukturu provozovateli infrastruktury přímo uhradit příslušný orgán podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ([2]).

([1]) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 870/2014 ze dne 11. srpna 2014 o kritériích pro žadatele o přidělení kapacity železniční infrastruktury (Úř. věst. L 239, 12.8.2014, s. 11).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

Článek 4

Výše finančních záruk a doba jejich trvání

1. Výše finančních záruk na jednoho žadatele nepřekročí odhadovanou výši poplatků, které vzniknou během dvou měsíců provozu vlaků, jenž je předmětem žádosti.

2. Provozovatel infrastruktury nesmí vyžadovat, aby finanční záruka nabyla účinku či byla zaplacena dříve než deset dnů před prvním dnem v měsíci, v němž železniční podnik zahájí provoz vlaků, na který se vztahují poplatky za infrastrukturu, jež má uvedená záruka pokrýt. Je-li kapacita infrastruktury přidělena až po tomto datu, může provozovatel infrastruktury vyžadovat finanční záruku v krátké lhůtě.

Článek 5

Schopnost podat vyhovující návrhy na přidělení kapacity infrastruktury

Provozovatel infrastruktury smí žádost o konkrétní trasu vlaku zamítnout z důvodu, že nezískal jistotu o schopnosti žadatele podat vyhovující návrhy na přidělení kapacity infrastruktury ve smyslu čl. 41 odst. 2 směrnice 2012/34/EU, pouze pokud:

a) žadatel nevyhověl dvěma následným žádostem o poskytnutí chybějících informací nebo opakovaně reagoval způsobem, který nesplňuje podmínky stanovené ve zprávě o síti uvedené v článku 27 směrnice 2012/34/EU a v příloze IV uvedené směrnice, pokud jde o řízení pro podávání žádostí k trasám vlaků, a

b) provozovatel infrastruktury je schopen na žádost regulačního subjektu a k jeho spokojenosti doložit, že učinil veškeré přiměřené kroky, aby podpořil řádné a včasné podání žádostí.

Článek 6

Přechodné ustanovení

Provozovatelé infrastruktury uvedou v případě potřeby své zprávy o síti pro první období jízdního řádu po vstupu tohoto nařízení v platnost do souladu s jeho ustanoveními.

Článek 7

Prováděcí nařízení (EU) č. 870/2014 se zrušuje.

Článek 8

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 16. června 2015, s výjimkou článku 7, který se použije ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. ledna 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER